

SVEIKINAME JUS NAUJUOSE 2026 METUOSE! PILNŲ, BRANDŽIŲ METŲ JUMSI!

Mes klystame galvodami, kad kažkas mus paskatins žengti vieną ar kitą žingsnį, tarsi pastatys ant kelio, nuties ar paruoš mums kelią, ir tik po to jau leisimės į kelionę, kuri vadinasi "Atrasti tai, ką nori surasti".

Iš savos patirties žinome, kad šią kelionę vis atidedame, pasiteisindami, kad šis pasaulis veikia pagal visai kitokius principus, nereikia tiek vargti...

Beť va, atsiranda kažkokių tokių žmonių, kurie savo gyvenime nenurimsta, kol neatranda... Tokiems žmonėms kelias pradeda tiestis pats arba jį turi savo širdyje, ir žengia pirmą žingsnį, paskui antrą, ir taip kol neatranda. Keistuoliai, sakytume... Beť jiems kažkiek ir pavydime, ir jais žavimės.

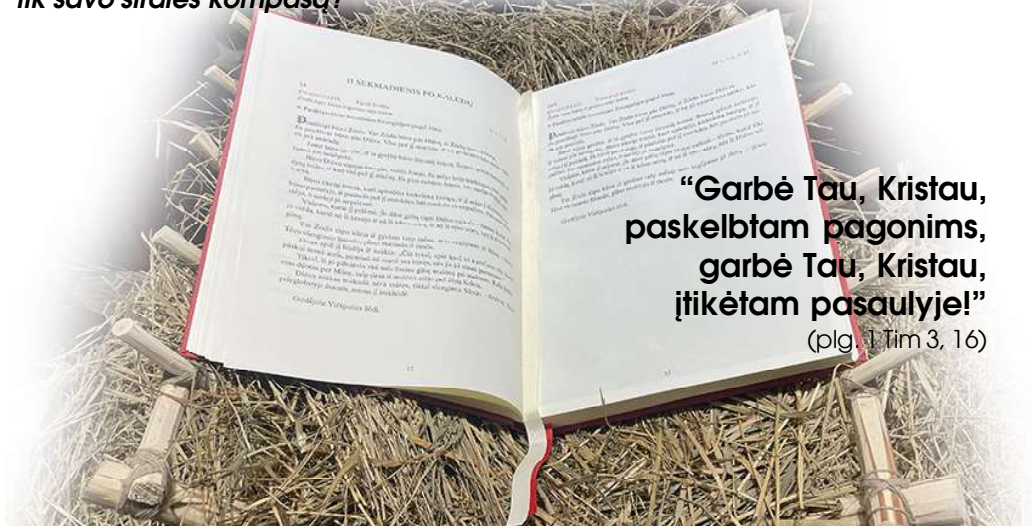
Taip, link kur žengti žingsnius yra nelengva dilema, nes nesi dar nuėjęs ir atradęs, galbūt, aplink tamsa ir nežinomybė, beť turint savo širdyje Šviesą, kuri nušviečia viską, kur tik beeitum, - yra aiškiau. Vien tik ėjimas... Link to, ko ieškai.

Ir net nepastebi, kaip viskas klostosi tarsi savaime, nes gali viską aplink keisti ir kurti savo tyru ketinimu, savo drąsa ir vidine šviesa. Ir tuomet visas pasaulis padeda keliauti - susiklosto palankios galimybės, atsiveria reikalingos durys, atrandi kryptį, sutinki žmones panašius į save... Visa visata ir pats Kūrėjas padeda išdrįsusiam leistis į kelionę - "Atrasti tai, ką nori surasti".

Aplinkybės, vietovės, žmonės - visa tai keičiasi. Taip savo gyvenimo kely vis naujai pažįstame ir atrandame save ir Kūrėją, kurio kaip nenuoramos ieškome, arba ne. Tad ar leistumeisi į kelionę, kuri neaišku kiek užtruks, kur nuves, turint tik savo širdies kompasą?

**"Garbė Tau, Kristau,
paskelbtam pagonims,
garbė Tau, Kristau,
įtikėtam pasaulyje!"**

(plg. 1 Tim 3, 16)

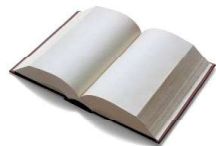

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Sir 24, 1–2. 8–12; Ps 147, 12–15. 19–20; Ef 1, 3–6. 15–18

Psalms atliepas

Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų.

Evangelija pagal Joną (1, 1–18)

Pradžioje buvo Žodis. Tas Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Jis pradžioje buvo pas Dievą. Visa per jį atsirado, ir be jo neatsirado nieko, kas tik yra atsiradę. Jame buvo gyvybė, ir ta gyvybė buvo žmonių šviesa. Šviesa spindi tamsoje, ir tamsa jos neužgožė.

Buvo Dievo siųstas žmogus, vardu Jonas. Jis atėjo kaip liudytojas, kad paliudytų šviesą ir kad visi per jį įtikėtų. Jis pats nebuvo šviesa, bet turėjo liudyti apie šviesą.

Buvo tikroji šviesa, kuri apšviečia kiekvieną žmogų, ir ji atėjo į šį pasaulį. Jis buvo pasaulyje, ir pasaulis per jį atsiradęs, bet pasaulis jo nepažino. Pas savuosius atėjo, o savieji jo nepriėmė. Visiems, kurie jį priėmė, jis davė galią tapti Dievo vaikais – tiems, kurie tikį jo varda, kurie ne iš kraujo ir ne iš kūno norų, ir ne iš vyro norų, bet iš Dievo užgimę. Tas Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų; mes regėjome jo šlovę – šlovę Tėvo viengimio Sūnaus, pilno malonės ir tiesos.

Jonas apie jį liudija ir šaukia: „Čia tasai, apie kurį aš kalbėjau; tas, kuris paskui mane ateis, pirmiau už mane yra buvęs, nes jis už mane pirmesnis.“

Tikrai, iš jo pilnatvės visi mes esame gavę malonę po malonės. Kaip Įstatymas duotas per Mozę, taip tiesa ir malonė atėjo per Jėzų Kristų. Dievo niekas niekada nėra matęs, tiktai viengimis Sūnus – Dievas, Tėvo prieglobstyje esantis, mums jį atskleidė.

Evangelijos komentaras:

Viskas, kas turi pradžią, sulaukia ir pabaigos. Tik amžinai Esantysis, kuriam absoliučiai yra pavaldūs laikas ir amžinybė, neturi nei pradžios, nei pabaigos, nes visados esti savo kuriančioje, amžinojoje meilėje; į kurią, beje, ir mes esame pašaukti.

Kai švenčiame ir apmąstome Dievo Sūnaus įsikūnijimą, mirtį ir prisikėlimą iš numirusių; Jo buvimą bei veikimą mumyse, kai teikiame pirmumą Dievui, – mūsų gyvenimas tiesiog plečiasi. Tada net maži mūsų darbai Dievo akyse turi didžią vertę, nes, kuo beužiimtume, Jam esant kartu, stengsimės turėti gerą intenciją ir remsimės pavyzdžiu, kurį rodo pats Jėzus savu gyvenimu, kaip šaltiniu.

Amerikietis gamtininkas R. Koburnas taip aprašė Uoliniuose kalnuose išgyventą patirtį: „Vienos išvykos metuėjau per visiškai išdžiūvusį klonį, kuriame neaugo nė menkiausia žolytė. Staiga pastebėjau, kad tarp akmenų švirksštė beveik nematoma plonytė vandens srovėlė, kurią už kelių metrų iškart sugerdavo žemė. Pradėjau ritinti vandens srovę slėpusius riedulius į šoną... Man pasiekus beveik metro gylį, vanduo ėmė gausiai ir stipriai plūsti. Susiformavo tikras skaidrus upeliūkštis, tekėjęs į slėnį“. Kai po ketverių metų R. Koburnas aplankė tą vietą, apstulbo. Minėtas upelis tapo srauniu upokšniu su daugybe išsišakojimų, dėl kurių susidarė trykštantys kriokliukai ir nauji vandens telkiniai.

Šis kalnų dykvietėje įvykęs pasikeitimas primena tikrąją šviesą – Jėzų, tarsi iš žemės įsčių gelmių prasiveržusį spindulį, kuris mus apšvietęs, atveria mūsų širdis laisvei, kad galėtume savyje pamatyti tai, kuo esame sukurti. Tada ne tik Betliejaus piemenis, bet ir mus nutvieskia „Viešpaties šlovės šviesa“, kad būtume vieni iš Jėzaus savyjų, kurie Jį priėmė į savo gyvenimus. Čia net siauras mūsų širdies plyšelis, per kurį ima stipriau tekėti gerumo srovė, po truputį gali tapti gaivinančia versme kitiems.

Dievas Žodis tapo žmogumi, kad žmogus taptų tikru žmogumi – Dievo vaiku. Jėzus yra Žodis, savo žodžiais bei gyvenimo pavyzdžiu mus darantis naujais kūriniais. Dievo Sūnuje geriausiai dera nežemiškas valdoviškumas, motiniškas švelnumas bei magnetinis gerumas. Pastaroji Jo charakterio savybė ir šiais laikais kaip medus traukia žmones, mus, nuolankiuosius bei atviraširdžius, kurie intuityviai jaučiame, kad už šio pasaulio fasado šviečia Gerumo, Tiesos, Meilės saulė... Ir iš tiesų, mes tame esame teisūs.

Magų ar išminčių Karaliaus paieškos

Išminčių pagerbimas turi labai seną ir turtingą ikonografinę tradiciją, kuri plėtojosi ir buvo įtakota Evangelijos, įvairių krikščionių mąstytojų, Bažnyčios Tėvų. Jau krikščionybės pradžioje išminčiai buvo vaizduojami katakombose ant sienų, sarkofagų, taip pat – mozaikose, rankraščiuose.

Anksčiausi turimi vaizdavimo šaltiniai yra iš III a. Čia scenos yra labai paprastos – vaizduojamos tik kelių personažų figūros: Marija, kūdikėlis ir magai. Kartais kaip įžanga į pagarbinimo sceną vaizduojamas išminčių susitikimas kelyje arba jų kelionė – raiti jie joja kalno papėdėje, ranka rodydami jiems kelią rodančią žvaigždę. Išminčius paprastai lydi gausios, įvairaus amžiaus palydos, apsiėngusios egzotiškais rytietiškais drabužiais ir vedančios kupranugarius, leopardus, beždžiones ir kitus gyvulius bei žvėris. Kai pagarbinimo scena labiau išplėtotą, fone matyti apreiškimas piemenims.

Apie išminčių apsilankymą gimus Jėzui pasakoja evangelistas Matas: „Jėzui gimus Judėjos Betliejuje, štai atkeliavo į Jeruzalę išminčiai iš Rytų šalies ir klausinėjo: „Kur yra gimusis Žydų karalius? Mes matėme užtekant jo žvaigždę ir atvykome jo pagarbinti“ (Mt 2, 1–2).

Manoma, kad išminčiai, kitose kalbose vadinami magais, buvo dvasininkai ir astrologai iš Irano (Persijos), kur klestėjo žvaigždžių stebėjimo menas. Tačiau jau krikščionių rašytojas Tertulijonas II a. išminčius pavadina karaliais, remdamasis Senojo Testamento tekstais (72 bei 68 psalmės, Izaijo 60, 3): „Taršišo ir Salų karaliai mokės duoklę, o Arabijos ir Šebos karaliai neš dovanas. Visi karaliai reikš jam pagarbą, jam tarnaus visos tautos“; „iš savo šventovės Jeruzalėje, kur karaliai neša tau dovanas“; „Tautos ateis prie tavo šviesos ir karaliai prie tavo tekančio spindesio.“

Šią interpretaciją perima ir Bažnyčios Tėvai, o vėliau, X amžiuje, išminčių „karališkumas“ matyti ir Vakarų ikonografijoje – išminčiai vaizduojami su karūnomis. Taip pat keičiasi ir išminčių apranga, jie jau nebevaizduojami rytietiškais, persiškais drabužiais, kaip pirmaisiais krikščionybės amžiais, bet dažniausiai „aprengiami“ pagal to laikotarpio madą.

Įdomu ir tai, kad X a. išminčių vaizdavimas karaliais kartais aiškinamas ir kaip tam tikras būdas parodyti tuo metu maištavusiems ir itin svarbiais save laikiusiems karaliams, jog tikrasis karalius yra Kristus, o žemiškieji karaliai turi nusilenkti ir paklusti Bažnyčiai.

Išminčių atvykimo scenoje slypi ir Kristaus žinios universalumas – ji skirta visiems žmonėms.

Nors evangelistas Matas ir nemini, kiek išminčių atvyko pagarbinti Kristaus, beveik nuo pat pradžių buvo manoma, kad jų būta trijų – šis skaičius buvo priimtas remiantis išminčių atneštų dovanų skaičiumi, taip pat skaičius trys yra Švenčiausiosios Trejybės simbolis. Vis dėlto seniausi krikščionių piešiniai vaizduoja du, keturis ar šešis išminčius.

Išminčiai, pasak Bažnyčios Tėvų, simbolizuoja krikščionybės pergalę prieš pagonybę. Jų atvykimas pagarbinti Jėzaus yra pirmųjų pagonių tautų atstovų atvykimas, idant jie taptų Dievo tautos dalimi ir atvertų tikėjimo duris visų tautų, rasijų, religijų atstovams.

Išminčių atvykimo scenoje slypi ir Kristaus žinios universalumas – ji skirta visiems žmonėms, svetimšaliams, pagonims, skirtingų religijų atstovams.

Rytų išminčiai yra ir pirmieji misionieriai, skelbiantys Kristų pagoniškame pasaulyje.

Šis išminčių pagerbimo šventės, graikiškai vadinamos Epifanija (Apsireiškimas), aspektas yra tik vienas Kristaus Apsireiškimo aspektų. Kristaus Apsireiškimas, šalia apreiškimo pagonių pasauliui, apima taip pat ir gimimą, krikštą Jordane (pirmasis viešas pasirodymas, apsireiškimas judėjams), Kanos vestuves (pirmasis ženklų pasirodymas, apsireiškimas mokiniams) – ir visa tai yra suvedama į vieną šventę, kuri Katalikų Bažnyčioje minima sausio 6 d.

Viešpaties Apsireiškimo (Trijų Karalių) šventė

Trijų Karalių šventė švenčiama sausio 6 dieną. Šioje šventėje, antradienį, Šlienavos bažnyčioje, Eucharistiją švęsime 18 val.

Tačiau ir šiandien paprašykime Dievo palaiminti kreidą, ir prisiminkime Išminčių apsilankymą pas gimusį Kūdikią. Parsineškime kreidos į namus ir užsirašykime ant namų durų trijų karalių vardų raides (K + M + B). Šios trijų karalių vardų (Kasparas, Melchioras, Baltazaras) raidės mums ir kiekvienam ateinančiam į namus primins, jog ten gyvena žmonės, kurie švenčia Dievo Sūnaus Jėzaus Gimimą – Šv. Kalėdas bei tiki Jėzaus dievyste ir žmogyste.

III Kalėdų sekmadienis - Jėzaus Krikšto šventė

Ateinantį sekmadienį švęsime Jėzaus Krikšto šventę, ir su šia švente užbaigsime Kalėdų šventės ir viso kalėdinio laikotarpio šventimą.

Po šios šventės grįšime į Eilinį liturginį laiką. Ir, džiaugsimės žiema...

Padėka

Per advento laiką, dalyvaudami Lietuvos "Carito" akcijoje "Gerumas mus vienija", mes rinkome pinigų su tikslu paremti sunkiau gyvenančius. Ačiū Jums visiems, kurie dalyvavote šioje akcijoje!

Šlienavos Bažnyčios žmonės sukauptė - 630,52 e., o Viršužiglio Bažnyčios žmonės sukauptė - 129 e.

Išgirdus, apie gaisro nelaimę, kuri prieš Kalėdas ištiko penkių vaikų Glinskių šeimai, nebuvo nei kitos minties kaip kad ir paskirti jiems mūsų surinkus pinigų. Šlienavos - Viršužiglio parapija jiems paskyrė 2 tūkst. eurų.

Už mūsų paramą ir palaikymą jie nuoširdžiai dėkoja visiems! Ir kaip pati Daugailė Glinskienė sako: "Tikiu, kad viskas išeis į gera... Dėkoju Dievui, kad likome sveiki gyvi, o namas, kaip kad mums sakė ugniagesiai, tai tik atstatomas betonas..."

DOSNUMO KREPŠELIO akcija!

Mūsų gerumo akcija su *Dosnumo krepšeliu* nesibaigia, šioje

akcijoje dalyvaujame ištisus metus. A Č I Ū Streleckių

šeimai iš Piliuonos, taip pat Gervių šeimai iš Šlienavos LABAI gausiai pasidalinusiems savu gerumu su kitais. Ačiū jiems ir visiems, kurie pastebite žmones ir jiems kažkuo pagelbėte, vardan jų oresnio gyvenimo.

Jei žinote žmones, kuriems yra reikalinga mūsų pagalba, būtinai pasakykite parapijos klebonui.

Gruodžio mėn. mirusieji

Šlienavos Bažnyčioje:

1. Rūta Paplauskienė, 55 metų, gyvenusi Vaišvydavoje.
2. Jovita Reičiūnaitė, 64 metų, gyvenusi Kaune.
3. Kazys Vilkas.
4. Janina Marytė Januškevičienė, 85 metų, gyvenusi Žiegždriuose.
5. Marija Tamošiūnienė, 87 metų, gyvenusi A. Panemunėje.

Viršužiglio Bažnyčioje:

1. Giedrius Štaras, 55 metų, gyvenęs Airijoje.

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Įm. kodas: 191289430.

Banko sąskaitos Nr.: LT367300010002243406.

Viršužiglio A. Panemunės parapijos filija. Įm. kodas: 192065766.

Banko sąskaitos Nr.: LT52401004100290040.

Tel.: 0 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com. Šį leidinį paruošė kun. Rimas.